

بآندهى ههنگوين پيشاندهر

Honningguidens hevn

- ✎ Zulu folktale
- 🌐 Wiehan de Jager
- 💬 Agri Afshin
- 🗣️ kurdisk (sorani) / bokmål
- 📊 nivå 4

ئەم چىرۆكە باس لە نگیده، بالئدهیهك دهكات كه شوینی میس ههنگوینهكان
پى دهزانى و ههروهها باس لە پیاویکی چاوچنۆك دهكات به ناوی گینگيله.
جارىکیان كه گینگيله چووبوو دهروهه بۆ راو كردن، گوئی له دهنگی نیگیده
بوو. گینگيله ناوی له زاری دهتكا کاتی بیری له ههنگوین دهکردهوه. ئەو
راوهستا و به سرنجهوه گوئی راگرت و ئەوهنده گهرا تا ئاخههکهی نگیدهی
دۆزییهوه كه له سهه دارىك بوو. جىك - جىك - جىك - گهلاكان بههۆی جولەى
بالئدهكهوه دهلهرینهوه، کاتىك لهسهه ئەم درهخت بۆ سهه ئەو درهخت دهفرى.
ئەو ههه جىك - جىك - جىك - جىك دهکرد و ههموو جارىك رادهوهستا بۆ ئەوهی دلنیا
بیتهوه كه گینگيله به دوايدا دیت.

...

Dette er historien om Ngede, honningguiden, og en grådig ung mann ved navn Gingile. En dag mens Gingile var ute på jakt, kalte Ngede på ham. Gingile fikk vann i munnen ved tanken på honning. Han stoppet og lyttet oppmerksomt, og lette til han så fuglen i grenene over hodet sitt. "Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk", kvitret den lille fuglen idet den fløy til det neste treet, og det neste. "Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk", kallet han, og stoppet innimellom for å forsikre seg om at Gingile fulgte etter.

دوای نیو کاتزمیر، ئەوان گەیشتنه لای درهختیکی هەنجیری کپوی. نیگیده زۆر سەرشیپتانه لەسەر لقی درهختهکان دەفری. دواتر لە سەر لقی درهختیک گیرسایهوه و سەری بو لای گینگیلە سوراند و وهك ئەوهی پێی بلی: "ئەوتە! ئیستا وەرە ئێره! بوچی ئەوهنده چاوهڕێ دەکە ی؟" گینگیلە هیچ مێشەهنگوینیکی لە خوارهوهی درهختهکه نه بینی، بەلام باوهری به نیگیده کردبوو.

...

Etter en halvtime nådde de et stort vilt fikentre. Ngede hoppet rundt som en gal blant grenene. Han slo seg ned på en gren og strakk hodet mot Gingile som om han sa: "Her er det! Kom nå! Hvorfor bruker du så lang tid?" Gingile kunne ikke se noen bier fra under treet, men han stolte på Ngede.

له بهر ئه وه، گینگيله نيزه که ی له خواره وه ی دره خته که داناو هه ندی چیلکه ی
وشکی کۆ کرده وه و ئاگریکی بچووکی کرده وه. کاتی ئاگره که خوش بوو،
داریکی وشکی خسته ناو ئاگره که. ئه و داره به وه ناسراو بوو که دوو که ل زۆر
ده کات. ئه و سه ریکی داره که ی به ددانی گرت و سه ره که ی دیکه شی که ئاگری
گرتبوو، دوو که لی لی هه لده ستا. له هه مان کاتدا وه سه ر دره خته که ده که وت.

...

Så Gingile la spydet sitt ned under treet og samlet noen tørre kvister og tente et lite bål. Da ilden brant godt, stakk han en lang, tørr kjepp inn i hjertet av bålet. Denne veden var kjent for å lage mye røyk mens den brant. Han begynte å klatre mens han holdt den kjølige enden av kjeppen mellom tennene.

زۆر زوو دەنگی ویزه ویزی مېشه نگوینه کانی بیست. ئەوان له ناو قولایی دره خته که خه ریکی هاتوچۆ بوون. کاتی گینگيله گه یشته سه ر شانه هه نگوینه که، به داره که ی دهستی که سه ریکی ده سووتا، شانه ی مېشه نگوینه کانی ورووژاند. مېشه کان که زۆر توورپه و لاسار بوون، زۆر به خیرایی له کونه که ده رپه رینه ده ره وه. ئەوان له بهر بۆنی دوو که لکه که رایان ده کرد، به لام بهر له رۆیشتنیان چه ن دین جار چه یان له گینگيله هه ستاند!

...

Snart kunne han høre summingen til de travle biene. De kom inn og ut av et hulrom i trestammen – bolet deres. Da Gingile nådde bolet, dyttet han den rykende enden inn i hulrommet. Biene for ut, sinte og klare til angrep. De fløy bort siden de ikke likte røyken – men ikke før de hadde gitt Gingile noen smertefulle stikk!

کاتی که می‌شهبه‌نگوینه‌کان چوونه دهره‌وه، گینگله دهستی درپژ کرده ناو کونی می‌شهبه‌نگوینه‌کان. نهو شانیه‌کی گه‌وره‌ی هه‌نگوین که شیله‌ی لی ده‌تکاو پر بوو له می‌شهبه‌نگوینی بچووک، هینایه ده‌ری. نهو زۆر به نه‌سپایی شانیه‌کی خسته ناو تووره‌که‌کی سه‌ر شانی. دواتر له دره‌خته‌که هاته خواره‌وه.

...

Da biene var ute, stakk Gingile hånden sin inn i bolet. Han tok ut håndfuller med tunge vokskaker som dryppet av deilig honning og var fulle av feite, hvite larver. Han la vokskakene forsiktig i veska han bar på skulderen og begynte å klatre ned fra treet.

نیگیده زور به تامه زروییه وه سهیری کاره کانی گینگيله ی ده کرد. نه و چاوه پئی
نه وه ی ده کرد که گینگيله بیته خواره وه و که میك هه نگوینی وه کوو پاداشت
بداتی. نیگیده به خیرایی له م لق بو نه و لق ده فیری، و ورده ورده له سهر
عه رزه که نیشته وه. گینگيله له دره خته که هاته خواری. نیگیده له سهر به ردیکی
گه وره چاوه پئی پاداشته که ی ده کرد.

...

Ngede så ivrig på alt Gingile gjorde. Han ventet på at han skulle legge igjen en tjukk vokskake som en takkegave til honningguiden. Ngede svinset fra gren til gren, nærmere og nærmere bakken. Til slutt nådde Gingile foten av treet. Ngede satt på en stein nær gutten og ventet på belønningen sin.

بەلام گینگیلە ئاگرەكەى كووزاندەو، نيزەكەى ھەلگرت و بەرەو مال رۆيشتەو و
و ھيچ گوڤى بە نگیدە نەدا. نیگیدە بە توورپەییەو و گوتى: "ڤيكتور ڤيكتور!"
گینگیلە راپوہستا و چاوى لە بالندەكە دەکرد و پیدەكەنى: "تۆ كەمیک
ھەنگوینت دەوئ ھاوړپى من؟ ئەرئ! بەلام من بۆ خۆم ھەموو کارەکانم
کردوو. مېشھەنگوینەکان ئەو ھەمووھیان پيوە داوم. بۆ دەبى ئەم ھەنگوینە
بەتامە لەگەل تۆدا بەش بکەم؟" دواتر بەردەوام بوو لە رۆيشتن. نیگیدە زۆر
توورپە بوو! ئەمە ھەلسوکەوتیکى باش نەبوو كە لەگەل نیگیدە کردى! بەلام
گینگیلە دەبى سزای ئەم کارەى وەربرگري.

...

Men Gingile slukket bålet, plukket opp spydet, begynte å gå hjem og overså fuglen. Ngede ropte sint: "SEI-er, SEI-er!" Gingile stoppet og stirret på den lille fuglen og lo høyt. "Du vil ha litt honning, du, lille venn? Ha! Men jeg gjorde alt arbeidet og fikk alle stikkene. Hvorfor skulle jeg dele noe av denne deilige honningen med deg?" Ngede var rasende! Dette var da ingen måte å behandle ham på! Men han skulle få sin hevn.

چەند حەوتوو دواتر، رۆژیکیان، دووبارە گینگیلە گوئی لە دەنگی نیگیدە بوو وە. ئەو هەنگوینە بەتامەکی بەبیر هاتە وە و جارێکی دیکە بە خوشحالییە وە شوین بەئندە کە کەوت. نیگیدە بە درێژایی دارستانە کە رینگە ی بە گینگیلە نیشان دەدا، تا ئەو هی لە کۆتاییدا لەسەر چلی درەختیکی گەورە نیشته وە. گینگیلە بیرى کردە وە، "ئەهها!"، "شانە هەنگوینە کە دەبی لیره بی." ئەو بە خیرایی ناگریکی کردە وە و سەر کەوتە سەر درەختە کە، و داریکیشی بە ددانی گرتبوو. نیگیدەش لەسەر لقی درەختە کە هەل نیشتهبوو و سەیری دەکرد.

...

En dag flere uker senere hørte Gingile igjen kallet fra Ngede. Han husket den deilige honningen og fulgte ivrig etter fuglen nok en gang. Etter at den hadde ledet Gingile langs skogkanten, stoppet den for å hvile i et stort akasietre. "Å", tenkte Gingile. "Bolet må være i dette treet." Han tente raskt det lille bålet sitt og begynte å klatre med den rykende grenen mellom tennene. Ngede satt og ventet.

گینگیله به سهر کهوت، پپی سهیر بوو که بۆچی هیچ دهنگی وزه وزی میشه کان نایهت. له بهر خۆیه وه بیری ده کرده وه، “له وانیه شان ههنگوینه که له ناو قولایی قه دی دره خته که دا بیته.” ئه وه به سهر کهوت بۆ سهر لقیکی دیکه، به لام له جیاتی شانیه میشه ننگ، ده موچاوی پلینگیکی بینی! پلینگه که زۆر تووره بوو که ئاوا خراب له خه وه هه ستابوو. چاوه کانی زهق کرده وه و زاری ئاوه له کرد و ددانه تیژه کانی ده رکه وتن.

...

Gingile klatret, men lurte på hvorfor han ikke hørte den sedvanlige summingen. “Kanskje bolet er dypt inne i treet”, tenkte han for seg selv. Han dro seg opp etter en annen gren. Men i stedet for bolet, stirret han inn i øynene til en leopard! Leopard var veldig sint fordi søvnen hennes ble så brått avbrutt. Hun knep igjen øynene og åpnet munnen for å vise de veldig lange og skarpe tennene sine.

به ره وهی پلینگه که زیان به گینگله بگه یه نی، ئه و به خیرای رای کرد و له سهر دره خته که هاته خواره وه. له بهر ئه وهی زور شله ژا بوو، داره که شی بزر کرد. له کاتی هاتنه خواره وهی له سهر دره خته که، زور خراپ که وته سهر زهویه که و گووزه کی پیی له جی چوو. به لام به هموو توانایه وه به شهله شهله بوی ده رچوو. له به ختی باشی ئه و، پلینگه که زور خه والو بوو، بویه شوینی نه که وت. نیگیده، بالندهی ههنگوین پیشانده، تولهی خوی کرده وه. و گینگلهش وانه یه کی چاکی وه رگرت.

...

Før Leopard kunne svinge labben etter Gingile, skyndte han seg ned fra treet. I hastverket bommet han på en gren og landet med et høyt brak på bakken og forstuet ankelen. Han hinket videre så fort han kunne. Heldigvis for ham var Leopard fortsatt for søvnig til å jage ham. Ngede, honningguiden, hadde fått sin hevn. Og Gingile hadde fått seg en lærepenge.

و له بهر ئه وه، له و کاته وهی منداله کانی گینگيله چيروکی نيگيدهيان بيستووه،
زۆر پيز له و بالندهيه ده گرن. هه ر کاتي هه نگوين هه ل ده گرنه وه، هه ول ده دن
زۆرترين به شي شانه هه نگوينه که به دن به بالندهی هه نگوين پيشاندهر.

...

Og på den måten, når barna til Gingile hører fortellingen om Ngede, respekterer de den lille fuglen. Hver gang de sanker honning sørger de for å gi den største delen av vokskaka til honningguiden!

Barnebøker for Norge

barneboker.no

بآندهى هه نگوين پيشاندهر

Honningguidens hevn

Skrevet av: Zulu folktale

Illustret av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Agri Afshin (ckb), Espen Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).